

Arrest

nr. 28 429 van 8 juni 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 28 november 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 23 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat I. TALPE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 augustus 2005 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 9 november 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: "U verklaart een minderjarig Ethiopisch staatsburger te zijn, afkomstig uit Addis Abeba. Volgens uw verklaringen bent u geboren op 19 ter 1981 (Ethiopische kalender, komt overeen met 27 januari 1989 in de Gregoriaanse kalender), maar bent u niet erg zeker van het jaar. In 1995 (11/09/02 tot 10/09/03) stopte u met schoolgaan omdat u uw vader moest helpen in zijn winkel. In ter 1996 (10/01/04 tot 08/02/04) werd uw vader aanhanger van de oppositiecoalitie CUD (Coalition for Unity and Democracy, ook Kinijit genoemd). Hij begon eveneens activiteiten voor Kinijit. Op 30 yekatit 1997 (09/03/05) werd uw vader gearresteerd door Fitanege Berhe, een verantwoordelijke van het EPRDF (Ethiopian People's Revolutionary Democratic

Front, de regerende partij) in jullie regio, en door de politie, vanwege zijn activiteiten voor Kinijit. Op 9 megabit 1997 (18/03/05) kwam hij terug vrij. Vanaf 15 miyazya 1997 (23/04/05) werd u eveneens actief voor Kinijit. Op 21 miyazya 1997 (29/04/05) werd uw vader opnieuw gearresteerd door dezelfde persoon vanwege zijn activiteiten voor Kinijit. Op 27 miyazya 1997 (05/05/05) kwam hij vrij. Op 7 genbot 1997 (15/05/2005) vonden de verkiezingen plaats. Op 8 genbot 1997 (16/05/05) werd uw vader voor een derde keer gearresteerd door dezelfde persoon. Deze keer kwam hij op 16 genbot 1997 (24/05/05) vrij. Uw vader vertelde dat Fitanegees had bedreigd dat hij hem in het oog ging houden. Op 1 sane 1997 (08/06/05) vonden er onlusten plaats in Addis Abeba. Toen u rond de middag gewerschoten hoorden, sloot u de winkel. Uw vader was met de man die een winkel naast jullie winkel had in de stad om goederen aan te kopen. Deze buurman kwam alleen terug en vertelde u dat uw vader op straat was neergeschoten door Fitanegees. Vijf dagen later werd uw vader begraven. Op 8 sane 1997 (15/06/05) kwam u Fitanegees tegen op straat. U vertelde hem dat u wist wat hij had gedaan en u beledigde hem. Diezelfde nacht kwam Fitanegees naar uw huis, vergezeld door de politie. Toen Fitanegees hoorde dat u niet thuis was, u logeerde immers toevallig bij een vriend in de buurt, ging hij terug weg. Uw moeder verwittigde u de volgende dag en wou dat u gedurende een aantal dagen bij vrienden verbleef, omdat ze bang was dat u hetzelfde als uw vader zou overkomen. Fitanegees bleef u zoeken en op 13 sane 1997 (20/06/05) liet hij uw moeder arresteren vanwege u. U werd diezelfde avond nog op de hoogte gebracht en u vluchtte naar uw oom en grootvader te Kaliti, in de regio van Akiki. Na één week kwam de politie u daar ook zoeken. Uw grootvader en oom zeiden dat ze niet wisten waar u was. Vanaf dan was uw oom bang en moest u zich in de dierenstal verstoppen. Uw oom wist u te vertellen dat uw moeder naar de Showarobit-gevangenis was gebracht. Op 20 nahase 1997 (26/08/05) vertelde uw oom u dat hij uw vertrek uit Ethiopië had geregeld. Diezelfde dag nog verliet u Ethiopië per vliegtuig met bestemming Frankfurt. Daarna zat u gedurende twee uur op de trein om in een u onbekende bestemming aan te komen, waar u werd opgewacht door een man. U overnachtte vervolgens gedurende twee nachten in zijn huis, waarna de man u naar de Dienst Vreemdelingenzaken bracht. Daar diende u op 29 augustus 2005 een asielaanvraag in. In België vernam u van een Ethiopiër die tijdelijk was teruggekeerd naar Ethiopië dat uw moeder na haar vrijlating uit de gevangenis was overleden ten gevolge van haar hoge bloeddruk”.

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker toont zijn identiteit niet aan door middel van originele identiteitsdocumenten met foto. Verzoeker beweert gestemd te hebben tijdens de verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS, p.28). Aldus kan redelijkerwijze minstens verwacht worden dat hij zijn identiteit diende te staven om een registratiekaart te ontvangen. Aangezien verzoeker zich kon inschrijven op school, kan verwacht worden dat verzoeker hiervoor een identiteitsbewijs heeft neergelegd. Verzoeker legt evenmin zijn schoolattest neer dat hij verklaart te bezitten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is er toe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Dit klemt te meer nu de bestreden beslissing terecht opmerkt: “Vooreerst dient er volgende opmerking te worden gemaakt betreffende uw vermeende

minderjarigheid. U verklaarde voor de DVZ en voor het CGVS dat u bent geboren op 19 ter 1981 (Ethiopische kalender, komt overeen met 27 januari 1989 in de Gregoriaanse kalender) (zie gehoorverslag DVZ dd. 17/10/05, p. 4; gehoorverslag CGVS p. 2). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde u niet zeker te zijn van uw geboortjaar, maar stelde u wel 17,5 jaar oud te zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Echter, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 14/09/2006 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u zeker meer dan 18 jaar oud bent, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd is en uw leeftijd vermoedelijk hoger ligt en zelfs voorbij de 21 jaar, dient te worden vastgesteld dat de door u opgegeven leeftijd niet klopt en dat u ouder dan 18 jaar bent. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Toen u tijdens het gehoor op het CGVS werd gewezen op deze vaststellingen in verband met uw leeftijd had u hier niet echt een verklaring voor maar stelde u niet zeker te zijn van uw geboortedatum omdat u thuis bent geboren en uw familie uw leeftijd aan de hand van vakanties had berekend. U stelde verder slechts deze leeftijd te kennen, de leeftijd die op uw schoolcertificaat stond (zie gehoorverslag CGVS p. 2-3)».

3.2. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit kan verzoeker aldus aangerekend worden. Verzoeker wijst erop dat hij *“van bij aanvang vermeld [heeft] dat hij zijn exacte geboortedatum niet kent”* en dat hij als uitgangspunt de leeftijd vermeld op zijn schoolcertificaat neemt, doch dit kan evenmin overtuigen. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers ouders zich zes/zeven jaar vergist hebben bij hun berekening. Verzoeker zou immers niet veertien maar twintig jaar en zes maanden en vermoedelijk meer dan 21 jaar zijn bij zijn aankomst in 2005. Verzoekers voorgehouden leeftijd tast niet enkel zijn geloofwaardigheid aan maar is een indicatie van de bedrieglijkheid van de asielaanvraag te meer nu verzoeker ook geen documenten aanbrengt en evenmin het schoolattest waarop hij zich steunde bij de verklaarde leeftijd. Verzoeker was meerderjarig bij zijn aankomst in België en kon dit onmogelijk niet geweten hebben.

3.3. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker heeft geen kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee hij de douane passeerde. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale vluchten herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat hij kon reizen zonder zelfs de naam te kennen die op het valse paspoort vermeld wordt is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.

4. Het CGVS stelt dat verzoeker tegenstrijdig was over de ondergane vervolgingsfeiten, in het bijzonder over de periode dat zijn vader werd vastgehouden en het aantal personen dat zijn moeder hebben gearresteerd. Verzoeker meent dat het CGVS zijn relaas verkeerd heeft geïnterpreteerd, dat zijn vader driemaal werd opgesloten en niet 3 dagen en dat hij *“hoegenaamd niet [weet] hoeveel personen bij de arrestatie van zijn moeder betrokken waren”*.

5. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuancerings die verzoeker post factum nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

6. Verzoeker weerlegt de vaststellingen niet door de CGVS omtrent zijn politieke activiteiten noch betwist hij de objectieve informatie waarop de CGVS steunde en die de Raad betrouwbaar acht. Verzoeker slaagde er niet in om de stembiljetten correct te beschrijven. De CGVS stelt terecht: *“U verklaarde correct dat u er twee kreeg, maar u kon aanvankelijk niet uitleggen waarom u er twee kreeg. Toen u vervolgens werd gevraagd wat het verschil was tussen die twee stembiljetten, beweerde u eerst dat er geen verschil was behalve dat op het éne de kandidaten van Kinijit en Hibret stonden (de oppositiepartijen) en op het andere de kandidaten van EPRDF en de privé-kandidaten, om dit uiteindelijk*

te corrigeren dat er één stembiljet voor de nationale parlamentskandidaten was en één voor de kandidaten van de regionale raad (zie gehoorverslag CGVS p. 30-32), wat inderdaad correct is. Toen u werd gevraagd waarom u hier eerst andere verklaringen over had afgelegd, antwoordde u dat u dacht dat de interviewer (het verschil) in de kleur en de tekens bedoelde (zie gehoorverslag CGVS p. 32), wat niet verklaart waarom u eerst niet kon zeggen waarom u twee stembiljetten kreeg en u vervolgens stelde dat op het ene de kandidaten van de oppositie en op het andere de EPRDF- en privé-kandidaten stonden. Verder kloppen uw verklaringen dat de beide stembiljetten een witte achtergrond hebben met zwarte letters en tekens en dat er geen verschil was tussen de twee stembiljetten (zie gehoorverslag CGVS p. 30-32) niet volgens de informatie van het CGVS. Uit deze informatie blijkt immers dat de twee soorten stembiljetten verschilden in kleur. Uw verklaringen dat er geen namen van de deelnemende kandidaten op de twee stembiljetten stonden, maar slechts de tekens/symbolen van de partijen (zie gehoorverslag CGVS p. 30-33), blijken evenmin te stroken met de informatie van het CGVS. Verder dient te worden opgemerkt dat het uiterst merkwaardig is dat u er niet in slaagt om de lokale Kinijit-kandidaten voor de regionale raad waar u op heeft gestemd te noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 32), te meer daar u zelf had verklaard dat u aanhanger was van Kinijit en dat u posters met de foto's en namen van deze kandidaten zou hebben verspreid (zie gehoorverslag CGVS p. 18)". Verzoeker toont geen politieke betrokkenheid aan noch een bijzonder interesse voor oppositiewerking in zijn land. De bevindingen van de CGVS blijven derhalve staande. Verzoeker toont geen politieke activiteiten aan. Zijn vervolging hiervoor heeft dan ook geen grond.

7. Verzoeker bewering dat "niet ten kwade geduid worden [kan] dat hij geen duidelijke weergave kan geven van zijn vluchtrelaas en de omstandigheden in Ethiopië". Hij verwijst naar zijn jeugdige leeftijd en naar het feit dat de traumatische ervaringen die menig asielzoeker moet doorstaan vooraleer hij in België aankomt vergeetachtigheid in de hand zou werken.

7.1. Daar gelaten het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekers "jeugdige leeftijd" getwijfeld kan worden, zouden de feiten in het geheugen gegrift moeten zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan; zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven; derhalve vormen vergetelheid en de 'jeugdige leeftijd', geen aanvaardbare verklaring. Voor zover verzoeker reeds op zestienjarige leeftijd aan politiek deed, wat minstens een doorgedreven motivering veronderstelt die zich moet uiten in een navenante kennis, kan slechts worden vastgesteld dat zijn verklaringen over en bekendheid met de politiek strijdig zijn met zijn aangemeten profiel. Hoe dan ook was verzoeker volgens zijn eigen verklaring 17 jaar oud, en volgens wetenschappelijk onderzoek ouder dan 20, ten tijde van zijn vlucht uit Ethiopië, hij was aldus geen kind meer en heeft zijn problemen, indien deze zich hebben voorgedaan, bewust meegemaakt. Dat verzoeker thans in België onder psychologische begeleiding staat verandert niets aan deze vaststelling.

7.2. Verzoeker wijst erop dat hij "wel degelijk een gegronde vrees voor terugkeer naar Ethiopië [heeft]. Gelet op het overlijden van zijn vader en de arrestatie van zijn moeder is zijn vrees dat hem hetzelfde zal overkomen alleszins terecht. Bovendien blijkt uit het feitenrelaas dat hij geen bescherming kan genieten van de plaatselijke autoriteiten. Immers heeft de politie in het verleden meegewerkt tegen verzoeker en zijn familie" en verwijst hierbij naar een landenrapport van Amnesty International.

7.3. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verzoeker noch het overlijden van zijn vader, noch de arrestatie van zijn moeder staft aan de hand van objectieve bewijselementen en hij evenmin de bedreigingen ten aanzien van zijn eigen persoon ook aannemelijk maakt. Waar verzoeker verder verklaart dat hij niet kan rekenen op bescherming van de overheid stelt de Raad vast dat hij zich ook hier beperkt tot blote beweringen zonder deze ook maar enigszins te staven met concrete bewijselementen. Hoe dan ook, verzoeker toont niet aan zich met politiek te hebben ingelaten en bescherming te behoeven. Tenslotte volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480)

7.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming

8. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar een landenrapport van Amnesty International en naar het reisadvies van FOD Buitenlandse zaken dat het reizen naar Ethiopië “*ten strengste afraad*”.

8.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Verzoeker toont zijn identiteit niet aan en legt hieromtrent bedrieglijke verklaringen af.

8.2. Voor zover verzoeker zich beroept op de algemene situatie in Ethiopië en artikel 48/4, §2c van de wet van 15 september 2006 inroept, toont hij niet aan dat er in Ethiopië sprake is van willekeurig geweld in een internationaal of binnenlands gewapend conflict in volkenrechtelijke zin.

8.3. Wat het reisadvies betreft van de FOD Buitenlandse Zaken kan worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Ethiopië willen reizen en niet slaat op Ethiopische staatsburgers. Volgens de disclaimer wordt het reisadvies opgevat “*als één van de informatiebronnen die de Belgische reizigers kunnen raadplegen om een beslissing te nemen aangaande hun reisplannen en is dus een vrijblijvende raadpleging, gepubliceerd als een dienstverlening aan de reizigers, aan wie het vrij staat om het al dan niet op te volgen*”.

8.4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

8.5. Er worden geen gegrond middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 juni 2009 door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK